

Sygn. akt I C 100/14 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 maja 2014 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Krzysztof Stępniewski
Protokolant:	Małgorzata Więcek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 maja 2014 r. w Legionowie

z powództwa Prokura (...) w W.

przeciwko J. S.

roszczenia z umów bankowych

powództwo oddała.

Sygn. akt: I C 100/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30 stycznia 2014 r. powód Prokura (...) z siedzibą we W. wystąpił przeciwko J. S. o zapłatę 3 541,79 zł wraz z odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrot kosztów procesu do Sądu Rejonowego w Legionowie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 25 czerwca 2013 r. doszło do zawarcia pomiędzy powodem a Bankiem (...) S.A. z siedzibą we W., zwanym dalej (...) umowy sprzedaży wierzytelności na podstawie, której Sprzedający przeniósł na rzecz powoda wierzytelności określone w niniejszej umowie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody przedłożone przez powoda.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 227 k.p.c. w zw. z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne.

Zatem powód powinien udowodnić okoliczności określone w art. 509 k.c. i art. 510 § 1 k.c. dotyczące elementów przedmiotowo istotnych umowy przelewu, jej ważności oraz skuteczności tej umowy.

Zgodnie z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Zgodnie z art. 510 § 1 k.c. umowa sprzedaży wierzytelności przenosi wierzytelność na nabywcę (...).

Powód wskazał, iż na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności nabył od Sprzedającego prawa do wierzytelności wobec zdefiniowanych w umowie dłużników. Z załączonych przez powoda umów nie wynika jednak jakie wierzytelności, w jakiej wysokości i w stosunku do kogo zostały na ich podstawie zbyte. Ponadto, podkreślenia wymaga, iż brak jest jakichkolwiek dowodów wskazujących na to, aby pośród zbytych wierzytelności znajdowała się również wierzytelność przysługująca Sprzedającemu w stosunku do pozwanego.

W ocenie Sądu powód nie udowodnił również istnienia roszczenia Sprzedającego wobec pozwanego.

Wobec zaś nie udowodnienia, iż Sprzedający miał wobec pozwanego wierzytelność wynikającą z umowy, nie mogło nastąpić skuteczne zbycie tej wierzytelności. Zgodnie bowiem z art. 510 § 1 k.c. przesłanką skutecznego przeniesienia wierzytelności na nabywcę jest istnienie tej wierzytelności i przysługiwanie tej wierzytelności zbywcy. Dostarczony przez powoda dokument w postaci wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej z dnia 16 stycznia 2014 r.- nie dowodzi zdaniem Sądu tego, że przedmiotowa wierzytelność istniała i przysługiwała Sprzedającemu.

Mając na uwadze, że roszczenie nie zostało udowodnione, Sąd oddalił powództwo w całości.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. Powód jest stroną, która przegrała niniejszą sprawę zatem obowiązana jest ponieść koszty procesu.

Mając na uwadze powyższe przesłanki Sąd orzekł jak w sentencji.